A°. 1843. N°.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 25 MAART.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Zou de heer ROCHUSSEN *bij zijne oude beloften ingesluimerd zijn?*

Bij de begrootingen zijn de leden der Staten-Generaal gewoon, aan al hunne klagten lucht te geven. Zij houden dan eene algemeene opruiming en rusten, tot dat eene nieuwe begrooting hen herinnert, dat de dag tot oplezing van het zondenregister der ministers weder gekomen is. Deze weten waaraan zich te houden; weten, dat al die verwijten zoo erg niet gemeend zijn, maar dat het slechts, even als het nieuwjaar-wenschen, ijdele formaliteiten zijn, waar het hart zelden deel aan neemt. Ontbreekt het niet aan wenschen, even weinig ontbreekt het aan beloften. Beide partijen koopen daardoor rust voor al den tijd, voor welken de begrooting strekt. De Staten-Generaal hebben, meenen zij, aan hunnen pligt voldaan, de wenschen uitgedrukt der natie; wat wil men meer van hen? De ministers hebben zedig en demoedig die klagten aangehoord, en beloofd, dat, bij de volgende begrooting, alle openbare aangelegenheden in Nederland zich in eenen zoo uitmuntenden toestand zullen bevinden, dat alle andere volken der aarde het benijden zullen, en er lessen van regeerkunde zullen komen halen. Ontbreekt men later iets aan, de omstandigheden, welke geene veranderingen toelieten; teleurstellingen, welke men niet voorzien kon; misrekeningen, welke hunne gelijkheid aan sir ROBERT PEEL moeten bewijzen, zijn er de oorzaken van; of wel, de zaak eischt een hoogst naauwkeurig, moeijelijk en omslagtig onderzoek, maakt zeer langdurige overwegingen noodzakelijk; onder welke onderzoekingen en overwegingen de natie wel eens vreest, dat de ministers in slaap gevallen zijn.

Onder die honderd en een telkens herhaalde punten behoort ook het muntwezen. Dat dit dringend voorzieningen behoeft, kan ieder in zijne eigene beurs nagaan. Bijna iederen dag worden de geldstukken kleiner. De gulden begint in grootte en zwaarte het vijfstuiver-stuk al meer en meer te naderen. Zou het bestuur ook opzettelijk met verbetering dralen, tot dat het in wezenlijke waarde met het dubbeltje gelijk stond? Het ware dan waarlijk nog de moeite waard de handen aan het werk te slaan.

Doch draagt de minister van financiën wel? Is hij niet veeleer reeds sedert lang aan het overwegen? Zeer mogelijk: maar onder al dat overwegen, zegt het spreekwoord, gaat de staat te gronde. Voor iemand, zoo vlug als de heer ROCHUSSEN, duren die overwegingen wat lang.

In eene der *geïmproviseerde* redevoeringen van onzen minister van financiën van 9 october 1841 verklaarde zijne Excellentie het volgende: »Er is »ook van het muntwezen gesproken. Ik erken en »gevoel volkomen de behoefte aan eene krachtdadige verbetering in dezen, door de verwisseling »der oude in nieuwe muntspeciën; maar bij de »beoordeeling der over dit onderwerp gewisselde »stukken heb ik op nieuw ondervonden, hoe veel »mij ontbreekt, om mijne betrekking zoodanig te »vervullen als ik wenschte, en hoe hoogst moeije»lijk en ingewikkeld alle vragen betrekkelijk het »muntstelsel zijn." Zijne Excellentie had vroeger vergeten daarvan zijne *hoofdstudie* te maken en van daar die kleine lacune in zijn veelomvattend hoofd. Het hoofdbezwaar was gebrek aan geschikte localen te Utrecht, hetwelk aan eene overbrenging der munt naar Amsterdam had doen denken, waartegen Utrecht echter voorstellen gedaan had. »Hoe »dit zij," eindigt de minister: »ik voor mij heb »voorloopig een gevoelen zoo omtrent de wijs van »uitvoering als omtrent de plaats, waar de nieuwe »munt zou moeten wezen; maar ik behoef nog »nadere inlichtingen omtrent een en ander en stel »mij voor *eerlang*, zoo te Utrecht als te Amster»dam, de zaak met de hoofdbelanghebbenden en »deskundigen mondeling te behandelen en de wets»ontwerpen, welke ter zake noodig mogten bevon»den worden, voor te dragen."

Zouden die inlichtingen in de anderhalf jaar, welke sedert verloopen zijn, nog niet ingekomen zijn? Zou de heer ROCHUSSEN nog geen tijd gevonden hebben voor een uitstapje naar Utrecht en Amsterdam, ten einde met de belanghebbenden en deskundigen te kunnen onderhandelen? Wij meenen ja; want in de dagbladen is er sprake geweest van aankoop van huizen te Utrecht tot vergrooting van het gebouw der munt. Waar blijven dan de wets-ontwerpen? Of, zoo deze niet noodig mogten bevonden zijn, waar blijft de verwisseling der oude in nieuwe muntspeciën? Zou de heer ROCHUSSEN bij de inlichtingen van dit hem — gelijk hij openhartig belijdt, en dat zal niemand hem kwalijk nemen — vreemde onderwerp ook ingesluimerd zijn? Zeer mogelijk, het zou de eerste maal niet zijn, dat iets dergelijks gebeurde.

Doch ondertusschen blijven wij met onze slechte, verminkte, onkenbare muntstukken zitten. Het geld-snoeijen geschiedt met de grootste onbeschaamdheid, en, zoo lang wij geene andere munt hebben, zal de ontdekking der schuldigen altijd slechts uitzondering zijn. Laat men dit langer loopen, zoo moet het noodzakelijk tot het duurder worden van alle levensbehoeften en koopwaren leiden. Indien de daalder maar de waarde heeft, welke de gulden behoort te hebben, mag hij een tijd lang nog als daalder aangenomen worden, — maar ten slotte zal men voor dien daalder niets meer koopen dan men vroeger voor een gulden kocht. Inmiddels verdwijnt de goede munt geheel uit het verkeer.

Zoolang het geld nagenoeg de innerlijke waarde heeft, die het voorstelt, heeft het als ruilmiddel zijne groote verdiensten; ontneemt men het die waarde, het nadert meer en meer het credietpapier en geeft tot gelijksoortige misbruiken en onzekerheden als dit aanleiding. Niemand hecht aan eene denkbeeldige waarde hetzelfde gewigt als aan eene wezenlijke. Tegen eene dergelijke vermindering, die aan het verkeer de grootste belemmeringen veroorzaakt, behoort de staat met alle inspanning te waken. Het is geene voorbijgaande zaak, bij welke slechts enkelen belang hebben; het is er eene, welke dagelijks en diep in het hart der maatschappij indringt. Het is dus te wenschen, dat de heer ROCHUSSEN uit zijne sluimering ontwake en aan verdere vermindering der muntspecie paal en perk stelle, de noodige maatregelen daartoe neme, en, ter voorkoming van eenen dergelijken toestand voor het vervolg, zorge, dat verminkte muntspeciën niet in betaling behoeven genomen te worden. Het bestuur behoort dan echter zelf voor te gaan met ze nimmer uit te geven; want zonder dat zijn alle wettelijke bepalingen ijdel.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 10 maart. De Oostenrijksche gezant in Konstantinopel heeft met den laatsten post den last ontvangen, om de vorderingen van Rusland te ondersteunen. (*A. A. Z.*)

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 12 maart. Men verneemt thans, dat de pogingen van eenige Italiaansche hoven, om de in-vrijheid-stelling van don *Carlos* te bewerken, en aan den successie-twist door een huwelijk van koningin *Isabella* met den oudsten zoon des pretendents voor altijd een einde te maken, geheel mislukt zijn. Het Fransche kabinet heeft zich, wel is waar, bereid verklaard don *Carlos* in vrijheid te stellen, doch slechts onder beding, dat hij van allen aanspraak op den Spaanschen troon afstand doe, en waarborgen geve, dat hij de rust en den vrede van het naburige rijk op geene wijze zal stooren. In dit geval zou men zelfs zorg gedragen hebben voor hem en zijne familie levenslang eene apanage te verkrijgen. Maar de pretendent heeft alle voorstellen afgewezen, waardoor hij zich in zijn voorgewend regt gekrenkt waant. Zelfs ten gunste zijns zoons wil hij zijne aanspraak niet opgeven. Deze hardnekkigheid schrijft men voornamelijk aan de raadgevingen zijner gemalin toe, welke nog altijd de hoop koestert, dat de conservatieve kabinetten eene gelegenheid in Spanje zullen te baat nemen, om den *regtmatigen* vorst op zijnen troon te herstellen.

DUITSCHLAND.

Van de Hannoversche grenzen. Naar wij uit geloofwaardige bronnen verzekeren kunnen, staat thans aan de toetreding van Hannover tot het Duitsche tolverbond niets meer in den weg, en zal dezelve waarschijnlijk met 1o. januari 1844 volgen. Oldenburg, dat altijd voor deze toetreding was, vereenigt zich reeds bij voorbaat daarmede. Hoezeer eenige Hannoveranen, van wege hun eigen voordeel, daaraan nog niet gelooven willen, zoo is de zaak toch buiten allen twijfel. (*D. Bl.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, 16 maart. Tegenwoordig is de toestand van den aartshertog *Frans Karel*, ten opzigte van alle verschijnselen der ziekte, zeer bevredigend; het gevaar schijnt geweken.

ENGELAND.

Londen, 19 maart. Laatstleden donderdag is te Dunmanway zekere *George Mahony* in den ouderdom van honderd en zeven jaren overleden, terwijl zijne vrouw, die negen en negentig jaren telde, hem slechts weinige uren overleefd heeft. Beide zijn zacht, zonder eenigen merkbaren doodstrijd, ontslapen.

FRANKRIJK.

Parijs, 21 maart. Sedert gisteren was de Kamer der Pairs met de discussie der wet omtrent de geheime fondsen bezig; bij het slot der zitting van heden is zij met eene groote meerderheid doorgegaan.

— Den 19den dezer is de last-korvet *l'Aube* van

Brest naar Guadeloupe onder zeil gegaan, met eene lading levensmiddelen en anderen onderstand voor de ongelukkige bewoners van dat eiland. Den 25sten zal de stoomboot *Gomer* volgen en onder anderen twee maal honderd duizend franken derwaarts brengen. Het bedrag der sommen, in de zoogenaamde centrale kas van inschrijving gestort, was gisteren tot 324,611,50 vermeerderd. De bank van Frankrijk heeft voor vijftien duizend franken ingeteekend.

— Lord *Cowley*, de Britsche ambassadeur, heeft drukke conferenciën met onzen minister van buitenlandsche zaken. Men denkt, dat de zaak van Otaheiti aanleiding tot deze verhandelingen geeft, en men meent te weten, dat daarover reeds verscheiden nota's gewisseld zijn. Zoo het schijnt stelt onze regering er veel belang in, haren invloed in den Zuider-oceaan te vermeederen. Volgens het gouvernements-blad *le Messager*, heeft zij ook haar voornemen te kennen gegeven, om het beschermheerschap over de Sandwich-eilanden op zich te nemen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 21 maart. Onderscheidene Fransche reizigers, die zich thans in Nederland bevinden, hebben in het *Journal de la Haye* een beroep op de menschlievendheid en liefdadigheid hunner landgenooten en van de reizigers van andere landen gedaan, ten behoeve van hunne broeders, die op het eiland Guadeloupe zoo wreed geteisterd zijn. De giften zullen met erkentelijkheid ontvangen worden bij den heer *Thorchiana*, eigenaar van het hôtel *de l'Etoile*, te Amsterdam, die het bedrag bij den consul-generaal van Frankrijk storten zal.

's Gravenhage, 22 maart. In de zitting van den Hoogen Raad van gisteren is behandeld het beroep in cassatie van den procureur-generaal in het belang der wet tegen het arrest van het hof van Noord-Braband, betrekkelijk de zoo veel geruchts gemaakt hebbende zaak der *inkwartiering*.

Gelijk men weet, waren de twee voorname stellingen van dat arrest deze: 1o. dat geene der bepalingen of besluiten nopens de inkwartiering, door opneming in het *Staatsblad*, zijn afgekondigd, en dat, alzoo aan die bepalingen geen verbindend gezag kon toegekend worden, op de overtreding ook geene straf kon worden toegepast; 2o. dat er in den wettelijken zin aan geene wederspannigheid te denken valt, wanneer de ambtenaren niet werkzaam waren ter uitvoering van wetten, enz. van het openbaar gezag, en niet waren in de waarneming hunner functiën. De procureur-generaal heeft beide deze stellingen in het breede bestreden, en nopens het eerste vooral aangetoond, dat artikel 2 der wet, houdende algemeene bepalingen, en art. 1 van het *Code Napoleon*, zich alleen bepalen tot *wetten*, en dat daar geen gewag wordt gemaakt van koninklijke besluiten of decreten, zoodat de afkondiging, bij art. 2 bedoeld, geen vereischte is voor koninklijke besluiten, enz.; met betrekking tot de tweede stelling deed procureur-generaal vooral uitkomen, dat, wanneer het ook al twijfelachtig mogt zijn, of eene wet of besluit verbindende of wettig is ja dan neen, het oordeel daarover niet is gelaten aan hem, tegen wien dezelve wordt ten uitvoer gebragt, zoodat deze zich *via facti* tegen dezelve zou mogen verzetten.

Procureur-generaal meende, dat beide stellingen van het hof op dwaalbegrippen berustten, en daar de regering er het hoogste belang bij heeft, om de verpligting tot inkwartiering niet aan twijfel onderhevig te doen zijn, en de publieke orde niet gedoogt, dat het oordeel, of men zich al of niet mag verzetten, overgelaten zij aan dengene, tegen wien eenige wetsbepaling wordt ten uitvoer gelegd, zoo heeft Z. E. H. A. zich verpligt geacht de cassatie van het arrest te vragen in het belang der wet, en zonder dat daarbij eenig nadeel aan regten, door partijen verkregen, worde toegebragt. De uitspraak is bepaald op 11 april.

Rotterdam, 22 maart. Sedert laatstleden vrijdag avond is hier, zoowel als te Parijs, in België en in de Pruissische Rijn-provincie, des avonds eene heldere en lange lichtstreep aan den hemel, onder het sterrebeeld van den Orion, opgemerkt, welke door de meeste sterrekundigen voor den staart eener komeet wordt gehouden, wier kern echter, zoo ver de berigten luiden, nog niet stellig ontdekt is, en wier verschijning ook niet, gelijk doorgaans plaats heeft, vooraf berekend en aangekondigd was.

's Hertogenbosch, 23 maart. Heden heeft het provinciaal hof in de zaak van den heer *Jozef Pierre Eugène Gens*, redacteur van het *Journal du Limbourg*, te Maastricht, die door het hof van Limburg wegens *laster* in openbare geschriften tot gevangenisstraf en ontzetting zijner burgerlijke regten was veroordeeld geweest, uitspraak gedaan. Men weet, dat het arrest van het provinciaal hof van Maastricht door den Hoogen Raad is vernietigd geworden. Het Noord-Brabandsche hof heeft dan ook in deze gewigtige zaak, waarbij de vrijheid van drukpers het hoogste belang heeft, zich verklaard; en den heer *Gens* van den hem aangetijgden *laster* ontheven; edoch, overeenkomtig art. 375 van het Wetboek van Strafregt, veroordeeld tot *f* 50 boete en in de kosten, met uitzondering der kosten van het incidentele vonnis, veroorzaakt door het niet hooren der getuigen, die *à décharge* waren opgegeven.

De heer *Gens* is derhalve veroordeeld wegens smaad, of scheldwoorden of beleedigende uitdrukkingen, die geenerlei te lastlegging eener *bepaalde* en *omschreuene* daad, maar eene aangeduide *ondeugd* behelzen.

OOSTINDIE.

Batavia, 16 nov. 1842. Op den 10den september jl. is de Nederlandsch-Indische brik *de Hoop*, gezagvoerder *J. W. Neijs*, tusschen de eilanden Comodo en Flores, digt onder den wal van laatstgenoemd eiland, door vier groote zeeroovers-praauwen aangevallen, na reeds vroeger, en wel op den 4den van diezelfde maand, op de hoogte van het eiland Selando, en op den 7den daaraanvolgende, op de hoogte van Sumbawa, ongeveer 50 mijlen bewesten Biema, door verdachte inlandsche vaartuigen vervolgd te zijn geworden. Op den 10den september zijn de vier gemelde zeeroovers-praauwen (zijnde padoeakans), door windstilte begunstigd, des voormiddags ten tien ure, de brik tot op eenen afstand van ongeveer 300 passen genaderd, doch toen door het welgerigt schrootvuur van dat vaartuig zoodanig begroet, dat zij, na hetzelve gedurende eenigen tijd uit hun geschut beantwoord te hebben, zijn afgedeinsd; na, naar hunne bewegingen te oordeelen, buiten bereik van het vuur, een soort van scheepsraad belegd te hebben, hebben zij na den middag, ongeveer ten een ure, den aanval hervat, doch zijn ook toen zoodanig ontvangen, datzij weldra andermaal afhielden en de hoop op vermeestering van het vaartuig schijnen te hebben opgegeven. Ofschoon de brik *de Hoop* aan romp en tuig door het vuur der zeeroovers nog al aanmerkelijke schade heeft bekomen, is echter geen der opvarenden getroffen. Het gelukkig afslaan van dien aanval wordt, behalve aan het wel gewapend zijn van den brik, toegeschreven aan den moed en de beradenheid, bij die gelegenheid aan den dag gelegd door den eersten luitenant der genie *Zadelhoff*, den tweeden luitenant der infanterie *Mansfeldt* en de tweede luitenants der artillerie *Huisman* en *ten Siethoff*, die zich als passagiers aan boord van dat vaartuig bevonden.

— Van Poerwakaria (residentie Krawang) wordt gemeld, dat op den 20sten october ll., des namiddags ten 2 ure, in het district Tagalwaroe een buitengewoon zware storm heeft gewoed, die vergezeld was van onweder en hevige regen en hagelbuijen. Bij dien storm zijn ter genoemder plaats ingestort: 57 huizen, 34 loemboengs en 11 karbouw-kralen: terwijl verscheiden klapper-boomen uit den grond werden gerukt en een karbouw door den bliksem is gedood. Er zijn eene menigte hagelsteenen gevallen, die de grootte hadden van kleine duiven-eijeren. Gelukkig heeft men bij deze gelegenheid geene menschenlevens te betreuren gehad.

Regtswezen.

Provinciaal geregtshof van Gelderland.

Zitting van 16 en 22 maart 1843.

De heer WILLEM ALPHERTS, grondeigenaar, wonende te Arnhem, was, ten gevolge van een door de directie van den waterstaat ingediend rapport, door den heer officier bij de regtbank te Arnhem gedagvaard, ter zake van overtreding der wet van 24 februari 1806, houdende bepalingen omtrent een algemeen rivier- en waterregt over de rivieren en stroomen der republiek, als zullende in de rivier den IJssel, waar zijne gronden in de Havikkeweerd, onder Hieren, tegen die rivier aanschieten, eenige nieuwe kribben hebben aangelegd, zonder daartoe de noodige vergunning te hebben verkregen. Hij werd aanvankelijk bij verstek, als op de dagvaarding niet verschenen zijnde, schuldig verklaard en tot eene boete van *f* 600 veroordeeld, doch op zijne gedane oppositie vrijgesproken, vermits de regtbank in de verklaringen der ter ontlasting bijgebragte getuigen het bewijs gevonden, dat de door den opposant daargestelde werken waren aangelegd op of ter vernieuwing van terzelfder plaatse vroeger bestaan hebbende, doch nu grootendeels verloren gegaan zijnde kribwerken; terwijl bij die uitspraak de vraag, door den opposant opgeworpen, in hoeverre de genoemde wet van 24 februari alnog als verbindende kon worden aangemerkt, onbeslist is gelaten.

Van dat vonnis door het publiek ministerie appel zijnde ingesteld, werd de zaak op den 16den maart voor het hof behandeld.

Van de zijde van het openbaar ministerie werden als getuigen voorgebragt de heeren W. C. BEIJNEN, opzigter, en J. H. FERRAND, hoofd-ingenieur van den waterstaat, beiden te Arnhem; de eerste hoofdzakelijk ter bevestiging van het door hem opgemaakte proces-verbaal, constaterende de hier bedoelde overtreding; de tweede, om als deskundige de noodige inlichtingen aan den regter te geven. De eerste verklaarde ter aangeduide der plaatse in de maand julij 1842, bij zeer lagen waterstand (namelijk 68 duimen beneden den gemiddelden stand) drie pakwerkjes, triangelsgewijze ingerigt, een eind wegs in de rivier inspringende, te hebben gevonden, zonder dat hij eenige bepaalde sporen van vroeger bestaan hebbende werken had waargenomen; en de tweede, dat deze pakwerkjes ongeschikt waren om eenigen grond aan te winnen, noch ook aan den afloop van het water belangrijke belemmeringen in den weeg bragten, doch voor de goede *configuratie* der rivier zeer hinderlijk waren.

Namens den geappeleerde werden onderscheidene getuigen gesisteerd, waaronder in de eerste plaats de heer TER WINDT, gepensioneerd opzigter van den waterstaat, die almede deze werken beschouwde geen' grond kunnende aanbrengen noch den stroom [illegible] nende belemmeren, terwijl de gesteldheid der plaats, door hem naauwkeurig opgenomen, naar zijne beschouwing het bewijs medebragt, dat er vroeger rijs- of kribwerken moesten bestaan hebben. Voorts eenige in de nabijheid dier plaats woonachtige bejaarde landlieden, welke opgaven aldaar voor een aantal jaren rijs- en kribwerken te hebben gekend, welke, echter, van tijd tot tijd, door den stroom vernield en medegevoerd waren, gelijk ook de oever aldaar meer dan 12 ellen was afgeslagen; terwijl de heer ALPHERTS, op die oude grondslagen beginnende, reeds sedert vele jaren had achteruit gekribd, om den oever, zoo veel mogelijk, te behouden.

De heer advokaat-generaal heeft in eene uitvoerige pleitrede de alnog verbindbaarheid der wet van 24 februari 1806, als zullende door het Criminele Wetboek van koning LODEWIJK, wel ver van afgeschaft, uitdrukkelijk zijn in stand gehouden, betoogd, en voorts beweerd, dat de geappeleerde in strijd met de aangehaalde wet had gehandeld, en de straffen, daarbij bedreigd, op zich toepasselijk gemaakt; tot oplegging derzelve en vernietiging van het vonnis des eersten regters concluderende.

De heer advokaat DE KEMPENAER, voor den geappeleerde het woord opvattende, ontwikkelde 1o. de stelling, dat de wet van 24 februari 1806 zou zijn ingetrokken en afgeschaft door de algemeene bepaling van artikel 4 van het Crimineel Wetboek voor het koningrijk Holland, als zullende dezelve niet kunnen worden gebragt onder eene der rubrieken, in artikel 6 en 7 van hetzelfde wetboek opgenoemd, welker voortdurend bestaan bij diezelfde artikelen is gehandhaafd; en 2o. dat, ook in de vooronderstelling van het alnog in vigeur zijn dier wet, de ten processe bedoelde werken, welke de appelant erkende, zonder verkregene vergunning te hebben doen daarstellen, niet vallen in het verbod, bij die wet uitgevaardigd, dezelve toch alleen op het oog hebbende het vervaardigen van *nieuwe* werken te verbieden, al het *bestaande* als *verkregene regten*, heeft geëerbiedigd, en de geappeleerde niets *nieuwe* heeft tot stand gebragt, maar alleen de vroeger bestaan hebbende kribben of waterwerken, ofschoon op eene andere en door hem zelf uitgevondene wijze, hersteld.

Het hof heeft, bij arrest van den 22sten dezer maand, beslist: 1o. dat de bedoelde wet van 24 februari 1806, bij artikel 7, no. 15, van het Crimineel Wetboek voor het koningrijk Holland, gewag makende van de wetten, betreffende het gebruik of onderhoud van gronden, duinen, dijken, wegen, *waterm*, havens, [illegible] zen, bruggen, straten of grachten, uitgezonderd van de algemeene vernietiging, bij het voorafgaande artikel 4 van hetzelfde Wetboek uitgesproken, en mit-

dien dit onderwerp bij het *Code Pénal* niet is geregeld, de regten, naar luid van artikel 484 van dit wetboek, bevoegd en verpligt is deze wet toe te passen en te handhaven; en 2°. dat naar die wet het vervaardigen van waterwerken, zonder de vergunning bij die wet omschreven, te hebben verkregen, onverschillig of door die werken aanwas van den oever en voorliggende gronden op eenigerhande wijze zou kunnen bevorderd worden of den bekwamen afloop der rivier hinderlijk zouden kunnen zijn, strafbaar is, en alleen de gewone reparatiën daarvan uitgezonderd zijn, van welke laatste ten dezen de rede niet zoude kunnen zijn, vermits de vroeger bestaan hebbende werken reeds geheel waren vernield en de alnu vervaardigde pakwerkjes niet op dezelfde plaats doch meer binnenwaarts en op eene geheel andere en eigenaardige wijze waren zamengesteld. Op deze gronden heeft het hof het vonnis der regtbank te Arnhem te niet gedaan en den geappeleerde, met toepassing van artikel 1 en 12 der aangehaalde wet, veroordeeld tot eene geldboete van *f* 600, te verdeelen ingevolge het voorschrift van laatstgenoemd artikel; voorts om de bedoelde werken, op last van den waterstaat, dadelijk ten zijnen koste te amoveren, zonder daarvoor eenige schadevergoeding te kunnen vorderen; en met autorisatie op den lande die amotie anderzins, ten koste van geappelleerde, op dubbel gewin, te effectueren, en des noods bij parate executie op den geappelleerde te verhalen, met veroordeeling eindelijk van den geappelleerde in de kosten van de beide instantiën.

Zitting van 22 maart.

In deze teregtzitting is een feit ter openbare kennis gebragt, dat, zoowel wegens deszelfs afschuwelijke wreedheid en vermetelheid, als wegens de zonderlingheid der drijfveren, de algemeene belangstelling in hooge mate moet opwekken. Het is een feit, dat men veeleer in Italië of Corsica, dan in ons nevelachtige vaderland te huis zou wanen. Het betreft eene beschuldiging van moord, onder verzwarende omstandigheden aan een jong meisje gepleegd, uit geene andere oorzaak dan verregaande minnenijd. De beschuldigde, JOHANNES JOSEPHUS BAUDOIN, is een jong mensch van 27 jaren, van een zeer gunstig uiterlijk, doch wiens gelaat maar al te zeer de sporen draagt van de hevigheid zijner hartstogten. De teregtzitting van heden is geheel ingenomen geworden met het verhooren der getuigen; eerst op morgen zullen de pleidooijen gevoerd worden, zoodat wij ons bij eene bloote opgave der daadzaken, zoo als die uit de verklaringen der getuigen en de bekentenis van den beschuldigde gebleken zijn, zullen moeten bepalen, zonder de verdediging of den verderen loop der zaak in het minst vooruit te loopen.

Het ongelukkig slagtoffer van deze gruweldaad was HENDRIKA OTTEN, een meisje van 28 jaren, naar aller eenparige getuigenis van het ijverigst en ingetogenst gedrag, die met hare 68-jarige moeder, voor welke zij grootendeels den kost won, te Winssen eene boerenhoeve bewoonde. In den avond van den 10den januari had zij zich reeds vroegtijdig in het binnenvertrek met hare moeder in hetzelfde bed ter rust begeven, toen zij beide omstreeks middernacht door eenen geweldigen slag met schrik ontwaakten. De deur, die het vertrek van de deel afsloot, en welke behoorlijk met een slot en knip was voorzien, werd met geweld opengedrukt. Op hetzelfde oogenblik vertoont zich voor haar bed een man, die, naar de verklaring der oude moeder, terstond, zonder een woord te spreken, HENDRIKA OTTEN aanvatte en haar begon te slaan. Het verschrikte meisje, meenende dat het een dief was, zeide hem, dat hij maar alles kon medenemen en licht aansteken om het te vinden, indien hij haar slechts het leven liet. Er volgde echter niet het minste antwoord. Terstond hierop werd het meisje het bed uitgesleurd, en nu ontstond er eene vreesselijke worsteling — eerst in het vertrek en later op de deel — welke geruimen tijd moet hebben aangehouden. De oude vrouw, het bed verlatende, kon aanvankelijk in hare angst geen lid verroeren; zij hoorde slechts tweemaal: *moeder! moeder!* roepen, en toen zij een oogenblik daarna hare krachten genoegzaam herzameld had en naar de deel ging, vond zij er geen spoor meer van eenig levend wezen. Zij begaf zich weder te bed, meenende dat hare dochter naar de buren zou zijn gevlugt en de dief het huis verlaten had. Den volgenden morgen werd het ongelukkige meisje echter vermoord gevonden, in eene zittende houding leunende tegen eene naburige schuur, op ruim 300 schreden afstands van het huis. Met een scherp werktuig was haar in de wang eene diepe wonde toegebragt, die door de deskundigen in hun rapport reeds als voorwaardelijk doodelijk is opgegeven; maar eene tweede wond, die haar op zijde van den hals was toegebragt, daar eene der kleinere slagaders had doorgesneden, en, onder de huid voortgaande, de luchtpijp bijna geheel had verscheurd, moest, naar de uitspraak der deskundigen, den dood onvermijdelijk en in ieder geval ten gevolge hebben. Behalve deze twee zware, had zij nog eenige ligte verwondingen aan armen en beenen, waarschijnlijk door de worsteling veroorzaakt. Dadelijk werd van het vinden van dit lijk aan de politie kennis gegeven, en toen uit het onderzoek bleek, dat er niets vermist was en dus het vermoeden van diefstal niet kon opkomen, meende men de reden van dien verschrikkelijken moord in overdreven jalouzie te moeten zoeken. Het was duidelijk, dat de dader met de gesteldheid der woning naauwkeurig bekend moest zijn geweest, en al ras viel het vermoeden op den tegenwoordigen beschuldigde, BAUDOIN, van wien men vernam, dat hij meermalen hare woning bezocht had, en dat die bezoeken welligt aan eene sterke genegenheid voor HENDRIKA OTTEN, die intusschen met een' ander' verkeerde, moesten worden toegeschreven. De beschuldigde, die zich meestal te Nijmegen had opgehouden, werd hierop terstond in verzekerde bewaring genomen, en hoewel hij aanvankelijk alle schuld aan deze misdaad bleef loochenen, kwam hij echter weldra in volgende verhooren, even als heden morgen in de openbare teregtzitting, tot eene vrij volledige bekentenis. Deze bekentenis, welke geheel vrijwillig geschied is, — want zonder dezelve ware ieder spoor der misdaad uitgewischt — zullen wij kortelijk mededeelen.

JOHANNES JOSEPHUS BAUDOIN, geboren en opgevoed te Winssen, verklaart, van zijne vroegste jeugd eene sterke liefde voor HENDRIKA OTTEN te hebben opgevat. Hij zag haar dagelijks op de school en in de kinderlijke spelen, later ook op de katechisatie. — Achttien jaren oud, viel hij in de loting, en engageerde zich vrijwillig voor 6 jaren bij de mariniers; toen verliet hij derhalve hare woonplaats, maar niet dan nadat hij, gelijk hij het noemt, eene trouwbelofte van haar had verkregen. Gedurende zijnen diensttijd heeft hij zich schuldig gemaakt aan diefstal bij zijnen kapitein, dien hij als oppasser diende, en aan het vervalschen van eene handteekening. In het jaar 1834 werd hij deswege tot schavotstraf en tien jaren confinement in een tuchthuis veroordeeld. In het jaar 1841 werd hij echter reeds weder ontslagen, wanneer hij naar Winssen terugkeerde, en sedert, volgens het getuigenis van velen, door vlijt, eerlijk den kost won. Intusschen vond hij HENDRIKA OTTEN in verkeering met een ander; dit schrikte hem niet af zijne bezoeken en zijne huwelijksaanzoeken te hernieuwen. Volgens zijne verklaring benam zij hem geenszins alle hoop, maar bleef hem steeds paaijen, dat hare tegenwoordige verkeering nog wel een einde kon nemen. Hij verzekert, dat, als zij hem ronduit verklaard had nooit de zijne te kunnen worden, alles gedaan ware geweest, en hij haar zou hebben laten varen; maar dat zijne hartstogt, gestadig tusschen hoop en vrees geslingerd wordende, steeds meer en meer toenam. In het eind ziende, dat hij misleid werd en zijne aanzoeken met geen gunstig gevolg bekroond werden, besloot hij haar te vergeten, of ten minste het te beproeven. Om zich te meer van haar af te trekken, knoopte hij, op het einde van het vorige jaar, eene verkeering met een meisje uit Nijmegen aan, maar dit alles diende slechts om zijnen hartstogt voor HENDRIKA OTTEN meer en meer aan te vuren. In het eind haar geheel willende vergeten, verlaat hij, in het begin van januari, onder een valsch voorwendsel, Winssen en begeeft zich naar Nijmegen, waar zijne nieuwe verloofde woont. Hij geeft zich alle moeite om HENDRIKA OTTEN uit zijne gedachten te verbannen en zich aan zijne verloofde te hechten, met welke hij twee dagen voor het plegen der misdaad eene woning gaat huren, die zij met mei zouden betrekken. Dit alles baat evenwel niets; hij kan van zijne eerste liefde geen afstand doen, en hij besluit haar nog eenmaal voor het laatst af te vragen hoe zij er over denkt, ten einde uit die pijnlijke onzekerheid verlost te worden. Den 10den januari, des avonds ten tien ure, brengt hij dit besluit ten uitvoer. Hij begeeft zich op weg naar Winssen, waar hij even na middernacht aankomt; de deur van de deel, slechts door eenen houten wervel gesloten, dien men met de hand kan omdraaijen, wordt door hem geopend, en de binnendeur, welke naar het vertrek leidt, waar moeder en dochter slapen, wordt door hem opengerukt. Hij begeeft zich aanstonds naar het bed, sleurt haar al worstelende naar de deel, met geen ander doel, naar hij verklaart, dan om haar nogmaals hare hand te vragen. Hij sleept haar tot aan de openstaande deur, waar zij hem bij het binnenvallende maanlicht herkent, en op zijn gezigt hevig verschrikt. Hij herhaalt hier dringend zijn aanzoek, maar zij antwoordt: »Ik wil niets met u te doen hebben." Zij wil ontvlugten, hij haar vasthouden. Bij deze worsteling vallen beide, en eerst op dit oogenblik, verklaart hij, bemeestert hem de drift zoodanig, dat hij met zijn mes haar ééne of twee wonden toebrengt. Op dit oogenblik roept zij: *moeder! moeder!* Hij laat haar los; en zij vlugt linksom het huis uit, terwijl hij in tegenovergestelde rigting de plaats verlaat en naar Nijmegen terugkeert.

Ziehier de bekentenis des beschuldigden, die in vele deelen bevestigd, maar, naar het schijnt, in vele opzigten ook weder door de verklaringen der getuigen wordt tegengesproken. Zoo verklaren de moeder en zuster der vermoorde, dat zij, wel verre van hem met valsche hoop te vleijen, hem integendeel zorgvuldig ontweek, en een grooten afkeer voor hem aan den dag legde; zoodat zij verklaarde dat op zijn gezigt het hart haar toeschoot. Ook heeft hij haar gedreigd, dat hij haar nog eenmaal onverwacht betrekken zou indien zij niet in zijne wenschen bewilligde. Onder een valsch voorwendsel verlaat hij Winssen, voorgevende naar Breda te gaan terwijl hij zich integendeel te Nijmegen ophoudt, van waar hij spoedig kan terugkeeren. Hij wapent zich met een mes, dat hem niet toebehoort, toen hij des avonds naar Winssen vertrok; ook het nachtelijk uur schijnt weinig vermoeden op te leveren van vreedzame oogmerken. Hij dringt met geweld in huis, wacht zich wel een woord te spreken, en, naar de stellige verklaring der oude vrouw, begint hij terstond met hare dochter te mishandelen. Ook schijnt zijn later gevolgd aanzoek bij de deur op de deel, en het antwoord van zijn slagtoffer verzonnen te zijn, daar de moeder getuigt geen enkel woord te hebben hooren wisselen, behalve bovengemelde uitroepingen, en toch was de afstand zoo gering, dat zij alles had moeten hooren. Deze en eenige andere omstandigheden, van minder belang, zoo als zijn gehouden gedrag en zijne gesprekken voor en na de misdaad, schijnen veel grond op te leveren, om de opregtheid zijner bekentenis ten deele in twijfel te trekken, en om wel degelijk aan te nemen, dat hij met voorbedachten rade dit gruwzame feit gepleegd heeft. Hoe het zij, wij zullen het niet wagen in de ondoorgrondelijke schuilhoeken van het menschelijk hart door te dringen, en hem te veroordeelen of te verontschuldigen; wij geven alleenlijk een verslag der daadzaken zoo als dezelve heden morgen zijn voorgesteld. De verdediging zal zich waarschijnlijk op zijne bekentenis gronden, en trachten aan te toonen dat hij slechts in eene plotselinge opwelling van drift, zonder eenig vooraf beraamd plan, tot de misdaad is verleid; tevens zal zij welligt de verzwarende omstandigheid van inbraak trachten af te weren. De verklaringen der deskundigen, omtrent het volstrekt doodelijke der wonden, zijn te beslissend, om te verwachten dat de verdediging van dezen kant met vrucht iets ten gunste van den beschuldigde zal kunnen uitwerken. Wij willen echter, in plaats van ons hierin langer te verdiepen, liever de verdediging overlaten aan onzen beroemden pleiter J. M. DE KEMPENAER, en het oordeel aan de kennis en regtschapenheid van het hof.

Advertentiën.

Tot mijne diepe droefheid overleed heden onverwachts, in den ouderdom van 36 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de Wel Edel Geboren Heer *F. LORRIE BACOT*, in leven ontvanger bij 's Rijks Belastingen. Uit eene echtvereeniging van acht jaren laat de overledene mij twee Dochtertjes na, te jong om haar verlies te beseffen.

HAREN, den 21sten Maart 1843.

J. B. LORRIE BACOT, Geb. *GAMELKOORN*.

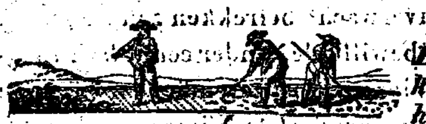
Eenige kennisgeving.

Aanbesteding.

DE KERKVOOGD DER HERVORMDE GEMEENTE VAN *HERWEN*, *AERDT* EN *PANNERDEN* is voornemens, om, op Maandag den 3den April 1843, des morgens ten 10 ure, ten huize van de Weduwe *H. BRINKMAN*, te *Lobith*, aan te besteden:

DE VERNIEUWING VAN HET DAK *boven het Koor der Kerk te* Aerdt, *benevens de* LEVERING *van eenen nieuwen* PREDIKSTOEL *in dezelve.*

Bestekken en conditiën liggen voor ieder ter inzage ten huize van den Kerkvoogd *G. A. DIBBETS*, te *Aerdt*.

De Notaris *COLENBRANDER*, te *Nijkerk*, zal aldaar, in *het Heeren-Logement*, op Donderdagen, den 30sten Maart en den 6den April 1843, des avonds om 7 uur, bij inzet veilen en finaal verkoopen:

Een kamp TABAKS-LAND, *de Houtentoom* genaamd, groot 2 Bunders, 23 Roeden en 50 Ellen, gelegen onder *Nijkerk*, bij *den Holkermolen*, met de ARBEIDERS-WONING en TABAKS-SCHUUR, groot 28 Hangen, en de TABAKS-KISTEN met 24 Luiken, op dien kamp staande.

Een kamp TABAKS-LAND, *Hambroeksgoed* of *'t Klaphek* genaamd, groot 1 Bunder, 61 Roeden en 80 Ellen, gelegen onder *Nijkerk* in *Wullenhoven*, met de ARBEIDERS-WONING en TABAKS-SCHUUR, groot 25 Hangen en de TABAKS-KISTEN met 22 Luiken, op dien kamp staande.

Een kamp TABAKS-LAND, *de Klepperman* genaamd, groot 1 Bunder, 43 Roeden en 10 Ellen, gelegen onder *Nijkerk*, op *Holk*, aan de Flierdersteeg, met de op dien kamp staande TABAKS-KIST, van 10 Luiken; en

Een kampje HOOI- en WEILAND, groot 1 Bunder, 43 Roeden en 80 Ellen, gelegen in den *Arkemheenschen Polder*, onder *Nijkerk*, aan *de Wiel*.

Alle welke bij Biljetten breeder omschrevene perceelen bij den toeslag in gebruik kunnen worden aanvaard. — Nadere inlichtingen omtrent dezelve zijn verkrijgbaar ten Kantore van gezegden Notaris.

Men zal, op Vrijdag den 7den April 1843, des middags precies ten 3 ure, ten huize van den Heer *DUIJM*, in *het Wapen van Utrecht*, bij de Brinkpoort, te *Deventer*, door den Notaris *JORDENS*, in het openbaar doen inzetten en den 21sten dier maand aan de meestbiedenden doen verkoopen:

1°. Een HUIS en STAL, te *Deventer*, in de Broederenstraat, Sectie E, N°. 1022, groot 87 Ellen.

2°. Eenige DENNEN- en andere BOSSCHEN en GROENLAND, gelegen onder *Gorssel*, in het Arrondissement *Zutphen*, zeer geschikt tot een Landgoed, grootendeels aan den Straatweg van *Deventer* naar *Zutphen*, in zoodanige perceelen als nader bij biljetten zullen worden opgegeven. Zijnde ten Kadaster bekend Sectie E, N°. 529, groot 4 Bunders, 32 Roeden en 40 Ellen; N°. 1027, groot 5 Bunders, 78 Roeden en 30 Ellen; N°. 1039, groot 9 Bunders en 95 Roeden; N°. 1056, groot 3 Bunders, 1 Roede en 80 Ellen; N°. 997, groot 9 Bunders, 45 Roeden en 90 Ellen; N°. 1061, groot 8 Bunders, 96 Roeden en 10 Ellen, en N°. 1058, groot 5 Bunders, 84 Roeden en 10 Ellen, met het HOUTEN GEBOUW op den grond van N°. 997 staande, *de Dennenkamp* genaamd.

Met primo Mei te Huur:

Een zeer logeabel BUITEN, te *Rosendaal*; bestaande uit *acht* KAMERS, alle behangen en gestukadoord, goede KEUKEN en KELDERS, ZOLDER, benevens eenig ENGELSCH PLANTSOEN. — Te bevragen, met gefrankeerde brieven, bij den Heer *G. KETS*, te *Rosendaal*, bij *Arnhem*.

---

† † † Een PERSOON, van de R. K. Godsdienst, 28 jaren oud, zag zich gaarne, tegen Mei aanstaande, geplaatst als KOETSIER of HUISKNECHT. Hij heeft reeds 6 jaar gediend, en kan van zijn gedrag en bekwaamheden de beste getuigschriften overleggen. — Met gefrankeerde en met eene T geteekende brieven, vervoege men zich, ter bekoming van nadere inlichting, bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

---

† † † De EIGENAREN van *Decama*, *Cuick* en *Eevijts Veen-Compagnie*, worden bij deze uitgenoodigd, om, op Dingsdag den 4den April 1843, des voormiddags ten half elf ure, te willen bijeenkomen ten Huize van den koffijschenker *SWILDENS*, op den Wirdumerdijk te *Leeuwarden*, ten einde alsdan twee nieuwe Commissarissen te benoemen en omtrent hetgeen verder vereischt moge worden te besluiten.

NB. Uit hoofde van het groot aantal en de verspreide woonplaatsen der eigenaren, en het niet bekend zijn van allen, dient de tegenwoordige voor eenige wijze van oproeping.

Men zal, ten overstaan van den Notaris Mr. *J. NIJHOFF*, op den 30sten dezer, des morgens ten 11 ure, naast de St. Walburgskerk, te *Arnhem*, Vendue houden op dag van:

Allerhande RIJTUIGEN, als: BAROUCHETTE, TILBURY'S, PHAETON'S, GLAZENWAGENS, KAPCHAISEN, KARRETJES, HITTEN- en EZEL-WAGENS, voorts eenige PAARDEN, *twee* MUILEZELS, *een* EZEL, eene groote partij TUIGEN en RIJZADELS, waaronder zoo goed als nieuw; STAL-GEREEDSCHAPPEN, enz. Kunnende alles op den dag der verkooping worden bezigtigd.

Die verlangen mogt, Paarden, Rijtuigen of Tuigen bij deze verkooping te voegen, adressere zich bij de Heeren *J. D. PASTEUR* of *H. VERSTEEG*, te *Arnhem*.

RIET,

te bekomen de vijf en twintig of meerdere Vimmen te gelijk, *iedere Vim* tegen *Vier Gulden*, bij *JOHS. MANTZ*, op *de Uiterwaarden*, te *Gent*, in *Over-Betuwe*.

---

† † † De Amsterdamsche, 's Gravenhaagsche en Rotterdamsche Couranten hebben de namen en woonplaatsen opgegeven van een groot aantal blinden, die door Doctor *LUSARDI*, Oogarts van *Parijs* en van H. M. de Ex-Keizerin van *Frankrijk*, geopereerd zijn. In de Rotterdamsche Courant vindt men den naam van iemand, die sints 16 jaren blind was, en het gezigt door de zorgen van den Heer *LUSARDI* heeft terugbekomen.

Binnen weinig dagen zal hij te *Arnhem* aankomen en zijnen intrek nemen in het *Hôtel des Pays-Bas*, bij den Heer *G. HOLTUS*, opvolger van *J. ROBERT*.

N. PENS,

uit Tyrol,

zal de Vrijmarkt te *Arnhem*, met een rijk assortiment TYROLER HANDSCHOENEN bezoeken.

POSTWAGEN-DIENST,

voor 75 cents de persoon,

te beginnen met 1ᵉⁿ April 1843.

Alle morgen om 7 uur van *Arnhem* naar *Nijmegen*, en des avonds om 4½ uur van *Nijmegen* naar *Arnhem*; zoodat elk in de gelegenheid wordt gesteld, ook die met den Wagen van *BURGERS*, welke des morgens afrijdt te *Zutphen* bij *A. LIJSEN*, in *de Zwaan*, en te *Doesborgh* bij *KEUKEN*, in *het Wapen van Amsterdam*, en voor 7 uur te *Arnhem* aankomt, dadelijk te kunnen doorrijden en tijdig genoeg te *Nijmegen* aan te komen, om daar met de tweemaal per week, Zondag en Donderdag, des morgens om 9 uur, afvarende Stoomboot op *Tiel*, *Bommel*, *Gorinchem*, *'s Hertogenbosch*, *Rotterdam*, enz., te kunnen vertrekken, en diegenen, welke des avonds met de Stoombooten te *Nijmegen* arriveren, van deze dienst naar *Arnhem* kunnen gebruik maken.

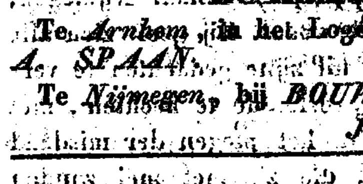
Deze Dienst, nog behoorende aan *T. SANDERS*, zal, na bekomen vergunning, door den Ondergeteekende bediend worden; terwijl hij, die zich aanbiedt tot het waarnemen en medenemen van alle commissiën en goederen, zijne geëerde Stadgenooten en reizend Publiek vriendelijk verzoekt, hem te willen begunstigen, daar hij belooft prompt en civiel te zullen handelen.

De Kantoren zijn:

Te *Arnhem*, in het Logement *de Fauna*, bij *P. A. SPAAN*.

Te *Nijmegen*, bij *BOUWMAN*, aan de *Waal*.

J. GROENEMEIJER.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maand Maart 1843.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: elken Dingsdag en Zaturdag, des morgens 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Keulen*, *Mentz* en *Mannheim*: elken Dingsdag en Zaturdag des middags omstreeks 3 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: elken Maandag en Donderdag des morgens ten 5 ure.

Van *Rotterdam* naar *Londen*: den 28 Maart.

Nadere informatiën bij den Agent te *Arnhem*,

B. BLEEKMAN.

RIJN- EN IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maanden April, Mei, Junij, Julij, Augustus en September 1843,

te beginnen met Maandag 27 Maart.

Van *Amsterdam* naar *Kampen*: behalve Woensdag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.

Van *Kampen* naar *Amsterdam*: behalve Dingsdag, dagelijks, des middags ten 3 ure.

Van *Amsterdam* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doesborgh*, *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Donderdag en Zaturdag, des morgens ten 6 ure.

Van *Kampen* naar *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Donderdag en Zaturdag, des middags circa ten 12 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* en *Keulen*: Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.

Van *Keulen* naar *Arnhem*, *Kampen* en *Amsterdam*: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag, des morgens ten 10 ure.

Van *Arnhem* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 5 ure.

Van *Zutphen* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens circa ten 8½ ure.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN, GEVESTIGD TE DUSSELDORF.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: Dingsdags en Vrijdags, des voormiddags omstreeks 9½ ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorf* en *Mentz*: Woensdags en Zaturdags, des namiddags omstreeks 2 ure.

Nadere informatiën bij de Agenten.

Arnhem, Maart 1843.

C. W. BALCK, *Agent.*

TEN DIENSTE DER SCHOLEN

is bij *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, gedrukt en alom te bekomen.

J. MARS, Jz., *Korte levensbeschrijving van Jozef*, in 50 lessen. Een Leesboek voor de middelste klasse. Prijs 20 Cents.

Dit Werkje is met verschillende lettersoorten gedrukt, en zal gewis iederen Onderwijzer zeer welkom zijn.

J. VAN WIJK Rz., *Romeinsche Geschiedenis in 52 lessen*, voor de Nederlandsche Jeugd en Scholen. Prijs 30 Cts.

VERTELLINGEN, *van een Vader aan zijne Kinderen, over de Oostindiën*, een Leesboek voor de middelste klasse. Prijs 20 Cents.

G. H. VAN LINGEN, *Zestigtal leerzame Verhalen uit het Oude Testament*; idem *uit het Nieuwe Testament*. Prijs ieder 30 Cents.

In de *Letteroefening van Januarij* 1843, wordt van dit Werkje gezegd: »Dit Schoolboek verdient ALLE AANPRIJZING, zoowel wegens de oordeelkundige keuze der verhalen, als wegens de doelmatige en kiesche wijze van voorstelling en nuttige zedelessen.«

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Maart 1 El 9 Palm 4 Duim; gew. 0 Duim; ger. 8 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DONDERDAG 23 MAART.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	$55\frac{9}{16}$	$55\frac{5}{8}$	$55\frac{5}{8}$
Dito Dito » 5 »	101	$101\frac{1}{16}$	101
Amortisatie-Syndicaat » 4½ »	$97\frac{3}{8}$	$97\frac{1}{2}$	$97\frac{1}{2}$
Dito Dito » 3½ »	$81\frac{3}{4}$		
Handelmaatschappij » 4½ »	$127\frac{5}{8}$	$128\frac{1}{4}$	$128\frac{1}{4}$
Nieuwe Dito » 4½ »			
Dito Dito 1837 » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	$100\frac{3}{16}$	$100\frac{3}{8}$	[illegible]
Spoorweg Haarlem » »			
Aand. Rijn-Spoorweg » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoins » 5 »	$19\frac{5}{16}$	$19\frac{5}{16}$	$19\frac{5}{16}$
Dito onbepr. stukk. » 5 »	$17\frac{5}{8}$	$17\frac{3}{8}$	
PORTUGAL. Oblig. Londen 2½ »	$40\frac{3}{4}$	[illegible]	[illegible]
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	$107\frac{3}{4}$	$107\frac{7}{8}$	
Dito 1828, 1829 » 5 »	107		
Dito 1831, 1833 » 5 »	99		
Oblig. bij *Hope* » 4 »	$90\frac{1}{2}$	$90\frac{1}{2}$	
OOSTENR. Aand. à fl. 100. » f »			
Dito à fl. 250 » »			
Metalliek » 5 »	$108\frac{1}{16}$	$109\frac{1}{4}$	
Dito » 2½ »			
BRAZILIË. Dito Dito » 5 »	[illegible]	80	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.